

Het boek Joël en de Laodicese Zevendedags Adventistenkerk - Nummer Zesenveertig

Jeff Pippenger

2026-02-12

Nummer Zesenveertig

Caesarea Filippi tot Caesarea Maritima vertegenwoordigt de periode van het derde tot het negende uur, die bij het zesde uur wordt verdeeld. De verdeling van Caesarea tot Caesarea was de Berg der Verheerlijking. De Berg der Verheerlijking brengt twee andere lijnen in overeenstemming met de wegmarkering van drie stappen die vijf dagen voorafgaat aan de pinkster-zondagswet.

Op de Berg sprak God de Vader voor de tweede maal. De eerste maal dat Hij sprak, was bij de doop van Christus; de laatste maal was vlak vóór het kruis.

Nu is mijn ziel ontroerd; en wat zal Ik zeggen? Vader, verlos Mij uit deze ure; maar hiertoe ben Ik in deze ure gekomen. Vader, verheerlijk Uw naam. Toen kwam er een stem uit de hemel, die zei: Ik heb hem verheerlijkt en Ik zal hem opnieuw verheerlijken. De schare dan, die daar stond en het hoorde, zei dat het gedonderd had; anderen zeiden: Een engel heeft tot Hem gesproken. Johannes 12:27–29.

God verheerlijkt Zijn naam wanneer Hij de honderdvierenveertigduizend verzegelt en Zijn naam op hen schrijft.

Wie overwint, hem zal Ik maken tot een zuil in de tempel van mijn God, en hij zal daaruit geenszins meer uitgaan; en Ik zal op hem schrijven de naam van mijn God, en de naam van de stad van mijn God, dat is het nieuwe Jeruzalem, dat uit de hemel nederdaalt van mijn God; en Ik zal op hem mijn nieuwe naam schrijven. Wie een oor heeft, laat hij horen wat de Geest tot de gemeenten zegt. Openbaring 3:12, 13.

Op de Berg der Verheerlijking waren Petrus, Jakobus en Johannes de enige aanwezige discipelen, evenals zij dat waren bij de opwekking van de dochter van Jaïrus en ook opnieuw in Gethsémané. Gethsémané kwam, evenals het spreken van de Vader in Johannes twaalf, vlak vóór het kruis. Gethsémané betekent „oliepers” en duidt op de oliebeproeving van de maagden. Gethsémané is de „crisis” die de ziel „van aangezicht tot aangezicht met de dood” brengt, en de wijze maagden doorstaan de beproeving, want in de tweede-tempelbeproeving kwamen zij van aangezicht tot aangezicht met het leven, zoals Jezus gedurende dertig dagen „van aangezicht tot aangezicht” onderwees.

De eerste keer dat de Vader sprak, was bij de doop van Christus, en de eerste keer dat Hij uitsluitend Petrus, Jakobus en Johannes meenam, was toen de twaalfjarige dochter van Jaïrus werd opgewekt. De opwekking van de twaalfjarige maagd stemt overeen met de doop van Christus, die de kracht van de opstanding symboliseert. De opwekking van de dochter van Jaïrus stemt overeen met de doop van Christus en Caesarea Filippi. Gethsémané en de ontroering van Christus toen de

Vader sprak vlak vóór het kruis, stemmen overeen met Caesarea Maritima.

Regel op regel vertegenwoordigt Petrus de honderd vierenveertigduizend die te Caesarea Filippi worden verzegeld, wanneer de naam van Simon Barjona in Petrus wordt veranderd. Eenmaal verzegeld te Panium, dat Caesarea Filippi is, gaat Petrus naar het zesde uur van de berg, waar hij als een banier wordt opgericht terwijl hij voortgaat om gehoor te geven aan de roep van Cornelius te Caesarea Maritima. Te Caesarea Filippi verlaat Petrus de campmeeting van Exeter met het zegel van God en de boodschap van de Middernachtsroep om te verkondigen. De boodschap van de islam, zoals voorgesteld door het Bazuinenfeest, voert Petrus verder naar Caesarea aan de zee. De boodschap van de islam verheft Petrus voor het oog van de wereld, want Petrus heeft de profetische komst van de islam voorafgaand aan het Bazuinenfeest voorzeggd.

Zie, Ik zal u de profeet Elia zenden, voordat de grote en ontzagwekkende dag des HEEREN komt. En hij zal het hart der vaders tot de kinderen terugbrengen, en het hart der kinderen tot hun vaders, opdat Ik niet kome en de aarde met de ban sla. Maleachi 4:5, 6.

Regel op regel is de boodschap van Elia de boodschap die berust op het in overeenstemming brengen van de vaders met hun kinderen. Elia was Vader Miller, die zijn kinderen uitbeeldt. De honderd vierenveertigduizend zijn de kinderen van William Miller, en de harten van Miller tot zijn kinderen keren, betekent de geschiedenis van het millerisme in overeenstemming brengen met de geschiedenis van Elia, evenals Johannes de Doper met de boodschapper die met de honderd vierenveertigduizend verbonden is. Een onderdeel van het op één lijn brengen van deze vier lijnen is dat in elk van de beproevingsgeschiedenissen van Elia, Johannes en Miller de enige boodschap van tegenwoordige waarheid de boodschap was die door de boodschapper kwam.

En Elia, de Tisbiet, uit de inwoners van Gilead, zei tot Achab: Zo waar de HEERE, de God van Israëel, leeft, voor Wiens aangezicht ik sta, er zal deze jaren geen dauw noch regen zijn, tenzij dan naar mijn woord. 1 Koningen 17:1.

Zuster White maakt duidelijk dat zij die de boodschap van Johannes, die Jezus als Elia aanwees, niet aannamen, geen baat zouden hebben bij de leringen van Jezus, en tevens dat zij die de boodschap van Miller, voorgesteld in de boodschap van de eerste engel, verwierpen, geen baat konden hebben bij de boodschap van de tweede engel. Met Elia's aankondiging dat regen slechts op zijn bevel zou komen, ging de uiteindelijke beproeving gepaard, die het gebod inhield te kiezen tussen Elia's boodschap of de boodschap van Baäl. Het profetische symbool van „hoe lang” verbindt Elia's Karmel met de zondagswet.

Toen zond Achab tot alle kinderen Israëls en bracht de profeten bijeen op de berg Karmel. En Elia trad tot al het volk en zei: Hoe lang hinkt gij op twee gedachten? Indien de HEERE God is, volgt Hem na; maar indien Baäl het is, volgt hem dan na. En het volk antwoordde hem geen woord. Toen zei Elia tot het volk: Ik, ik alleen, ben als profeet van de HEERE overgebleven; maar de profeten van Baäl zijn vierhonderdvijftig man. Laat men ons dan twee jonge stieren geven; en laten zij voor zich één jonge stier kiezen, die in stukken snijden en op het hout leggen, maar er geen vuur onder aansteken; en ik zal de andere jonge stier gereedmaken, op het hout leggen en er geen vuur onder aansteken. Roept gij dan de naam van uw goden aan, en ik

zal de Naam van de HEERE aanroepen; en de God Die door vuur antwoordt, Die zij God. En al het volk antwoordde en zei: Het is goed gesproken. 1 Koningen 18:20–24.

De beproeving op Karmel betrof de keuze tussen twee boodschappen. Een beproeving tussen ware en valse profetie, en tussen de boodschapper Elia en de profeten die aan de tafel van Izebel zaten. Het ging om de boodschapper en de boodschap. In 1844 werd Karmel herhaald, toen de Heere een beproeving teweegbracht die Miller openbaarde als de ware profeet, en Millers boodschap als de dauw en de regen. Het onderscheid tussen de ware profeet en de ware boodschap, in tegenstelling tot de valse profeet en de valse boodschap, werd op de kampbijeenkomst te Exeter voorgesteld door de tent van Exeter en de tent van de groep uit Watertown. Twee tabernakelen die het ware in tegenstelling tot het valse vertegenwoordigden. Het onderscheid dat op Karmel en in de geschiedenis van 1844 werd gemaakt, wordt aangeduid te Caesarea Filippi, wanneer Petrus wordt verzegeld en naar de Berg wordt verheven als een banier. Hij wordt verheven omdat hij had beweerd dat zijn boodschap de enige ware boodschap van de late regen was. Hij werd verheven toen zijn voorspelling werd vervuld.

Het Bazuinenfeest is het derde en de lakmoesproef in het pinksterseizoen, en vóór de lakmoesproef wijst Petrus erop dat de islam ontbonden zal worden om het begin van de verkondiging van de Middernachtsroep te markeren. De vervulling van profetie was hetgeen het onderscheid maakte tussen de Millerieten en de protestanten, die het vroegere verbondsvolk vertegenwoordigen dat voorbijgegaan wordt. Elia doodde persoonlijk de valse profeten, zodra het onderscheid tussen waar en vals geopenbaard was. Het onderscheid wordt gemaakt bij het Bazuinenfeest, wanneer een voorspelling betreffende de islam wordt vervuld.

De middernachtsroep in de geschiedenis van het millerisme was een voorspelling die werd gecorrigeerd en daarna vervuld. Zij werd vervuld op 22 oktober 1844, terwijl Millers oorspronkelijke begrip van de middernachtsroep het jaar 1843 was. Samuel Snow vertegenwoordigt de correctie van de boodschap, en zijn boodschap werd bekend als de „ware” middernachtsroepboodschap.

1844 was een illustratie van het onderscheid tussen de boodschap van Miller en de boodschap van de protestanten. In het beproevingsproces werden de protestanten door Miller gedood, en vervolgens werden zij het afvallige protestantisme, de dochters van Rome, de priesters van Izebel. Het onderscheid werd geopenbaard door hetzij een aanvaarding, hetzij een verwerping van de profetische boodschap. Bij Johannes en Miller ontmaskerde de profetische boodschap de valse boodschap van het voormalige verbondsvolk, dat werd voorbijgegaan. Elia's boodschap hield in dat er geen regen zou zijn, behalve op zijn woord, en na drieënhalf jaar zou de beproeving van die aanspraak openbaar worden.

En het geschiedde, toen Achab Elia zag, dat Achab tot hem zei: Zijt gij het die Israël in beroering brengt? En hij antwoordde: Ik heb Israël niet in beroering gebracht, maar gij, en het huis van uw vader, doordat gij de geboden des HEEREN hebt verlaten en gij de Baäls zijt nagevolgd. Zend dan nu heen, en verzamel heel Israël tot mij op de berg Karmel, alsook de vierhonderdvijftig profeten van Baäl en de vierhonderd profeten der gewijde bossen, die van de tafel van Izebel eten. 1 Koningen 18:17–19.

Het onderscheid tussen het valse en het ware, of het nu de boodschapper betrof of de boodschap, werd aan het licht gebracht in een beproevingsproces dat beschuldigingen omvatte tegen zowel de boodschap als de boodschapper. Elia was degene die ervan beschuldigd werd Israël in het ongeluk te storten, want zijn boodschap had de regen doen ophouden. Indien het in Israël was blijven regenen, zou er geen kwestie omtrent Elia zijn opgeworpen. De kwestie berustte op Elia's voorspelling en op de vervulling daarvan gedurende de drieënhalf jaar.

Wanneer Petrus zich bevindt bij de lakmoesproef van Caesarea Filippi, die het Bazuinenfeest is, en tevens de plaats waar de ezel wordt losgemaakt, wordt het begin van de boodschap van de Middernachtsroep gemarkeerd. Petrus heeft, evenals Elia, zojuist de bevestiging van zijn voorspelling aanschouwd, en het onderscheid tussen het ware en het valse is voor allen zichtbaar aangetoond. De bevestiging van de voorspelling wordt voorgesteld door het Bazuinenfeest — dat de lakmoesproef is. De voorspelling werd voorafgeschaduwd door zowel 1840 als 1844, waarin een voorspelling wordt gecorrigeerd en vervolgens vervuld. De gecorrigeerde voorspelling van Josiah Litch bekrachtigde de eerste engel op 11 augustus 1840, en de voorspelling van het jaar 1843 door Miller werd door Snow gecorrigeerd.

“In het jaar 1840 wekte een andere opmerkelijke vervulling van de profetie wijdverbreide belangstelling. Twee jaar eerder had Josiah Litch, een van de vooraanstaande predikanten die de tweede komst verkondigden, een uiteenzetting over Openbaring 9 gepubliceerd, waarin hij de val van het Ottomaanse Rijk voorspelde. Volgens zijn berekeningen zou deze macht ten val worden gebracht ... op 11 augustus 1840, wanneer verwacht mag worden dat de Ottomaanse macht in Constantinopel gebroken zal worden. En ik geloof dat dit inderdaad het geval zal blijken te zijn.”

„Op precies het aangewezen tijdstip aanvaardde Turkije, door middel van zijn gezanten, de bescherming van de geallieerde mogendheden van Europa en plaatste zich aldus onder de heerschappij van christelijke naties. De gebeurtenis vervulde de voorspelling nauwkeurig. Toen dit bekend werd, raakten velen overtuigd van de juistheid van de beginselen van profetische uitleg die door Miller en zijn medewerkers waren aangenomen, en aan de adventbeweging werd een wonderbare stuwkracht verleend. Mannen van geleerdheid en aanzien verenigden zich met Miller, zowel in het verkondigen als in het publiceren van zijn opvattingen, en van 1840 tot 1844 breidde het werk zich snel uit.” *The Great Controversy*, 334, 335.

De voorspelling van Litch ging over de islam, en de voorspelling van Snow ging over de gesloten deur. Toen Litch' voorspelling werd vervuld, werd de methodologie die de boodschap had bevestigd, aanvaard, en degenen die de boodschap aannamen, „verenigden” zich met de boodschapper. Zowel de boodschap als de boodschapper werden erkend in de vervulling van de voorspelling. De voorspelling van Litch ging over de islam, en de voorspelling van Snow ging over de gesloten deur.

„Ik zag het volk van God blijde in verwachting, uitzienende naar hun Heere. Maar God had beschikt hen op de proef te stellen. Zijn hand bedekte een vergissing in de berekening van de profetische perioden. Degenen die uitzagen naar hun Heere ontdekten deze vergissing niet, en

ook de meest geleerde mannen die zich tegen de tijd keerden, zagen haar niet. God had beschikt dat Zijn volk een teleurstelling zou ondervinden. De tijd verstreek, en zij die met blijde verwachting naar hun Zaligmaker hadden uitgezien, waren bedroefd en moedeloos, terwijl zij die de verschijning van Jezus niet hadden liefgehad, maar de boodschap uit vrees hadden aangenomen, verheugd waren dat Hij niet kwam op de verwachte tijd. Hun belijdenis had het hart niet geraakt en het leven niet gereinigd. Het verstrijken van de tijd was bij uitstek geschikt om zulke harten te openbaren. Zij waren de eersten om zich af te keren en de bedroefde, teleurgestelden te bespotten die de verschijning van hun Zaligmaker werkelijk hadden liefgehad. Ik zag de wijsheid van God in het beproeven van Zijn volk en hun een diepgaand onderzoekende toets te geven om te ontdekken wie in het uur der beproeving zouden terugdeinzen en terugkeren.”

„Jezus en heel de hemelse heerschare zagen met medelijden en liefde neer op hen die met zoete verwachting verlangd hadden Hem te zien Die hun zielen liefhadden. Engelen zweefden om hen heen om hen te ondersteunen in het uur van hun beproeving. Zij die verzuimd hadden de hemelse boodschap aan te nemen, werden in duisternis gelaten, en Gods toorn ontbrandde tegen hen, omdat zij het licht niet wilden aannemen dat Hij hun uit de hemel had gezonden. Die getrouwe, teleurgestelde mensen, die niet konden begrijpen waarom hun Heere niet kwam, werden niet in duisternis gelaten. Opnieuw werden zij naar hun Bijbels geleid om de profetische perioden te onderzoeken. De hand des Heeren werd van de cijfers weggenomen en de vergissing werd verklaard. Zij zagen dat de profetische perioden tot 1844 reikten, en dat hetzelfde bewijs dat zij hadden aangevoerd om te tonen dat de profetische perioden in 1843 eindigden, bewees dat zij in 1844 zouden aflopen. Licht uit het Woord van God scheen op hun toestand, en zij ontdekten een vertoef tijd — ‘Al blijft zij [het gezicht] uit, verbeid haar.’ In hun liefde voor de onmiddellijke komst van Christus hadden zij het vertoeven van het gezicht over het hoofd gezien, dat bestemd was om de ware wachtenden te openbaren. Opnieuw hadden zij een tijdstip. Toch zag ik dat velen van hen zich niet boven hun zware teleurstelling konden verheffen om die mate van ijver en kracht te bezitten die hun geloof in 1843 had gekenmerkt.

“Satan en zijn engelen triomfeerden over hen, en zij die de boodschap niet wilden aannemen, feliciteerden zichzelf met hun vooruitziende oordeel en wijsheid doordat zij de misleiding, zoals zij haar noemden, niet hadden aangenomen. Zij beseften niet dat zij de raad van God tegen zichzelf verwierpen en in vereniging met Satan en zijn engelen werkten om Gods volk, dat de uit de hemel gezonden boodschap beleefde, in verwarring te brengen.”

„De gelovigen in deze boodschap werden in de kerken onderdrukt. Een tijdlang werden degenen die de boodschap niet wilden aannemen, door vrees ervan weerhouden de gevoelens van hun hart in daden om te zetten; maar het verstrijken van de tijd openbaarde hun ware gezindheid. Zij wilden het getuigenis het zwijgen opleggen dat de wachtenden zich gedrongen voelden te geven, namelijk dat de profetische perioden zich uitstrekten tot 1844. Met duidelijkheid legden de gelovigen hun vergissing uit en gaven de redenen waarom zij hun Heer in 1844 verwachtten. Hun tegenstanders konden geen argumenten inbrengen tegen de krachtige redenen die waren aangevoerd. Toch werd de toorn van de kerken ontstoken; zij waren vastbesloten niet naar bewijzen te luisteren en het getuigenis uit de kerken te weren, opdat de anderen het niet zouden kunnen horen. Degenen die het niet waagden anderen het

licht te onthouden dat God hun had gegeven, werden uit de kerken gesloten; maar Jezus was met hen, en zij verheugden zich in het licht van Zijn aangezicht. Zij waren bereid de boodschap van de tweede engel te ontvangen.” Early Writings, 235–237.

Petrus vertegenwoordigt de honderd vierenveertigduizend, die evenals Litch een gecorrigeerde voorspelling brengen aangaande de islam en het einde van een koninkrijk; en evenals Snow brengt Petrus ook een gecorrigeerde voorspelling van de gesloten deur. Litchs boodschap over het tweede wee van de islam was een uitwendige voorspelling, en Snows gesloten deur was een inwendige voorspelling. Voor Snow begon het werk toen de Heere Zijn hand van de berekeningen wegnam, en toen werd gezien dat hetzelfde bewijsmateriaal waarvan eerder was gedacht dat het 1843 bewees, in werkelijkheid 22 oktober 1844 bewees. Voor Litch was het een berekening die, toen zij vervuld werd, de engel van Openbaring tien deed neerdalen om op de aarde en de zee te staan.

Het feit dat Litch zijn voorspelling tien dagen vóór haar vervulling herberekende, duidt het werk van het corrigeren van een eerdere voorspelling aan als een toets. Is het begin in 1840 en het einde in 1844 in werkelijkheid een profetisch symbool van een voorspelling die wordt herberekend om de ware Middernachtsroep te worden? Typeert de alfa en omega van de Milleritische geschiedenis, die eindigde met de verkondiging van de Middernachtsroep, daadwerkelijk de profetische kenmerken van de ware Middernachtsroep van de honderd vierenveertigduizend?

In beide perioden van de verkondiging van de gecorrigeerde voorspelling openbaarde zich verzet tegen de Milleritische boodschap, want de boodschap verontrustte het volk. Wanneer Petrus te Caesarea Filippi staat, is er strijd over de boodschap die reeds vóór Caesarea Filippi begon, want het is de vervulling die bevestigt dat het alleen op het woord van Petrus was dat de boodschap van regen zou vallen. Caesarea Filippi is het Bazuinenfeest en stemt overeen met het feit dat Christus twee discipelen, die de tweede engel voorstellen, uitzond om de ezel van de islam los te maken. Het losmaken van de ezel van de islam kondigt het begin aan van de boodschap van de Middernachtsroep op de kampbijeenkomst te Exeter, want door te paard een dag te laat aan te komen, op 13 augustus, markeert Samuel Snow, die getalmd had in plaats van op de openingsdag aan te komen, het einde van de vertoeftijd en het begin van de boodschap die, toen de bijeenkomst op de 17e eindigde, als een vloedgolf zou worden uitgedragen.

De controverse van de Milleritische geschiedenis, de beschuldigingen van koning Achab en het verzet van de redetwistende Joden toen Christus Jeruzalem binnenging, duiden alle op een strijdpunt dat zijn voltooiing bereikt op het feest van de bazuinen, wanneer de ezel wordt losgemaakt. Het losmaken van de ezel is de bevestiging van een profetie die een gesloten deur over het Adventisme aanwijst aan het begin te Caesarea Filippi en een gesloten deur aan het einde van de periode te Caesarea Maritima. De ezel is een symbool van de islam van het derde wee, die de Verenigde Staten treft, met inbegrip van Nashville, Tennessee. De mislukte voorspelling van 18 juli 2020 wordt nu geleidelijk gecorrigeerd terwijl de Heer Zijn hand terugtrekt en de Openbaring van Jezus Christus ontzegelt. Dat ontzegelen begon in de woestijn in juli 2023.

Het visioen van Daniël Elf

Het feest van de bazuinen vertegenwoordigt de zevende bazuin, die het derde wee is, namelijk de islam. Een bazuin is een uitwendige waarschuwingsboodschap van oorlog, maar kan ook worden verstaan als een inwendige oproep tot een heilige samenroeping. Als de lakmoesproef die begint wanneer de dertig dagen van de beproeving van de tweede tempel ten einde komen, is zij zowel een uitwendige als een inwendige boodschap. De eerste fundamentele beproeving kwam in het voorjaar van 2024 met het uitwendige visioen van de antichrist, zoals weergegeven in Daniël 11:14.

En in die tijden zullen velen opstaan tegen de koning van het zuiden; ook de geweldenaars onder uw volk zullen zich verheffen om het gezicht te bevestigen; maar zij zullen vallen.
Daniël 11:14.

Het vorige vers introduceerde Panium, en het getuigenis van Panium loopt door tot en met vers vijftien.

Want de koning van het noorden zal terugkeren en een menigte op de been brengen, groter dan de vorige; en hij zal na verloop van enige jaren stellig komen met een groot leger en met veel rijkdom. Daniël 11:13.

De koning van het noorden in de verzen tien tot en met vijftien is de plaatsvervangende macht van het pausdom, dat in vers tien werd vertegenwoordigd door Ronald Reagan toen de muur van het IJzeren Gordijn werd weggenomen, zoals getypeerd door de val van de Berlijnse Muur op 9 november 1989. Vers zestien markeert de verwijdering van de scheidsmuur tussen kerk en staat bij de zondagswet. Verzen elf en twaalf vertegenwoordigen de Oekraïense oorlog die in 2014 begon, en vers dertien duidt op de verkiezing van 2024, wanneer Trump, de achtste president sinds Reagan, die ook de achtste president is die uit de zeven voorgaande presidenten voortkomt, „terugkeert” met meer macht, want wanneer hij terugkeert, „zal hij een menigte op de been brengen, groter dan de vorige, en hij zal na verloop van zekere jaren stellig komen.” De „zekere jaren” zijn de vier jaren van Joe Biden.

Na 2024 zal Rome, overeenkomstig vers dertien, zich invoegen in de profetische geschiedenis van Panium. Op 8 mei 2025 werd de eerste paus uit het geestelijke Sieraadland gekozen, en hij koos de naam Leo, die vele betekenisvolle profetische kenmerken met zich meebrengt. Vervolgens wordt in vers vijftien de strijd aangeboden.

Dan zal de koning van het noorden komen, een wal opwerpen en de sterkst versterkte steden innemen; en de strijdkrachten van het zuiden zullen geen standhouden, noch zijn uitgelezen volk, en er zal geen kracht zijn om weerstand te bieden. Daniël 11:15.

De slag bij Panium wordt in vers vijftien aangeboden en het aardebeest, vertegenwoordigd door Donald Trump, zal het koninkrijk van het zuiden verslaan. De koning van het zuiden begon in vers elf een oorlog met Oekraïne, de proxymacht van het pausdom, die werd gefinancierd en ondersteund door de proxymacht van het pausdom uit vers tien—de Verenigde Staten. De koning van het zuiden zou in de slag bij Raphia zegevieren, maar in de nasleep van de overwinning laat de voortschrijdende ontbinding, die altijd verbonden is met de ondergang van een drakenkoninkrijk van het zuiden, de koning van het zuiden in een uiterst kwetsbare positie achter, terwijl de koning

van het noorden terugkeert, sterker dan ooit, en zich op de slag bij Panium voorbereidt. Rusland en Poetin zijn de koning van het zuiden wanneer de Verenigde Staten in 2014 de Oekraïense Oorlog in gang zetten. In 2022 begon de invasie en begon het bloed te vloeien. In 2024 keerde de koning van het noorden terug.

Petrus bevindt zich te Caesarea Filippi, hetgeen het begin is van de verkondiging van de boodschap van de Middernachtsroep. Petrus heeft, evenals Elia en de Millerieten, vertegenwoordigd door Litch en Snow, eerder een voorspelling aangaande een gesloten deur en de islam naar voren gebracht. De vervulling daarvan markeert het onderscheid tussen de ware en valse laat-regenboodschappen, en de ware en valse boodschappers. De boodschap van Petrus is de gecorrigeerde boodschap van Nashville en de islam, en wanneer hij te Caesarea Filippi staat, staat hij te Panium, de strijd die voert tot de zondagswet van vers zestien. De vervulling van de voorspelling van Petrus markeert het begin van de verkondiging van de Middernachtsroep, wanneer de islam wordt losgelaten, hetgeen eveneens, regel op regel, plaatsvindt wanneer de slag bij Panium aanbreekt.

Het visioen van Daniël tien

Het Bazuinenfeest vertegenwoordigt de zevende bazuin, die het derde wee is, dat de islam is. Een bazuin is een waarschuwingsboodschap en tevens een oproep tot een heilige samenkomst. Zij is ook de lakmoesproef die aanvangt wanneer de dertig dagen van de beproeving van de tweede tempel ten einde lopen. Het eerste fundamentele uiterlijke beproevingsvisioen van de antichrist kwam in het voorjaar van 2024, en het tweede innerlijke beproevingsvisioen van Christus, zoals voorgesteld in Daniël 10, kwam in 2026.

Toen sloeg ik mijn ogen op en zag, en zie, een zekere man, in linnen gekleed, wiens lendenen omgord waren met fijn goud uit Ufaz. Ook zijn lichaam was als turkoois, en zijn gezicht als de aanblik van de bliksem, en zijn ogen als vurige fakkels, en zijn armen en zijn voeten als de glans van gepolijst koper, en de stem van zijn woorden als het geluid van een menigte.

En ik, Daniël, zag als enige het gezicht; de mannen die bij mij waren, zagen het gezicht niet; maar een grote siddering overviel hen, zodat zij vluchtten om zich te verbergen.

Zo bleef ik alleen over en zag dit grote visioen; er bleef in mij geen kracht over, want mijn schoonheid werd in mij tot verderf gekeerd, en ik behield geen kracht.

Doch hoorde ik de klank van zijn woorden; en toen ik de klank van zijn woorden hoorde, viel ik in een diepe slaap op mijn aangezicht, met mijn aangezicht ter aarde.

En zie, een hand raakte mij aan, die mij deed steunen op mijn knieën en op de handpalmen van mijn handen. En hij zeide tot mij: O Daniël, zeer beminde man, versta de woorden die ik tot u spreek, en sta rechtop; want tot u ben ik nu gezonden. En toen hij dit woord tot mij gesproken had, stond ik bevende op. Toen zeide hij tot mij: Vrees niet, Daniël, want van de eerste dag af dat gij uw hart erop gezet hadt om inzicht te verkrijgen en u voor het aangezicht van uw God te verootmoedigen, zijn uw woorden gehoord, en om uw woorden ben ik gekomen. Maar de vorst van het koninkrijk van Perzië stond mij eenentwintig dagen tegen; doch zie, Michaël, een van

de voornaamste vorsten, kwam mij te hulp; en ik bleef daar bij de koningen van Perzië. Nu ben ik gekomen om u te doen verstaan wat uw volk in het laatste der dagen zal overkomen; want het gezicht is nog voor vele dagen. En toen hij zulke woorden tot mij gesproken had, richtte ik mijn aangezicht ter aarde, en ik werd sprakeloos.

En zie, iemand gelijkend op de gedaante van de mensenkinderen raakte mijn lippen aan; toen opende ik mijn mond en sprak, en zei tot hem die voor mij stond: O mijn heer, door het gezicht zijn mijn smarten over mij gekomen, en er is geen kracht in mij overgebleven. Want hoe zou de knecht van deze mijn heer met deze mijn heer kunnen spreken? Want wat mij betreft, terstond bleef er geen kracht in mij over, en er bleef geen adem in mij over.

Toen kwam opnieuw iemand mij aanraken, iemand als in de gedaante van een mens, en hij versterkte mij. En hij zei: O zeer geliefde man, vrees niet; vrede zij u, wees sterk, ja, wees sterk. En toen hij tot mij gesproken had, werd ik gesterkt, en zei ik: Mijn heer spreke; want gij hebt mij gesterkt. Daniël 10:5–19.

Daniël ziet op de tweeëntwintigste dag het visioen van de hemelse Hogepriester in de laatste dagen. Het visioen van Rome dat het visioen oprichtte, was de fundamentele en alfa-toets van 2024, en het visioen van Christus is de tempeltoets. Het brengt een scheiding teweeg van de klasse die voor Daniël vlucht en zich verbergt. Die klasse verbergt zich onder leugens en valsheid, en om die reden ontvangen zij een krachtige dwaling.

Daniël wordt vervolgens driemaal aangeraakt: eerst door Gabriël, daarna door Christus en vervolgens een derde maal door Gabriël. In het Allerheiligste beeldt Daniël, wanneer hij driemaal wordt aangeraakt, een versterking uit, want het begint ermee dat hij geen kracht heeft wanneer hij het visioen ziet, maar bij de derde aanraking wordt hij uiteindelijk gesterkt. Hij wordt gesterkt om te begrijpen wat Gods volk in de laatste dagen zal overkomen. De profetische boodschap van wat Gods volk in de laatste dagen overkomt, is de boodschap die wordt voorgesteld in de gelijkenis van de tien maagden.

Daniël begint zonder kracht, want het visioen van Christus als in een spiegel liet hem krachteloos achter; maar aan het einde van de drie aanrakingen wordt hij versterkt, en het bevel: “wees sterk, ja, wees sterk,” is een verdubbeling, die de tweede engel of de tweede beproeving markeert. De tweede beproeving is de tempelbeproeving, waarin Gods volk wordt versterkt om de boodschap van de Middernachtsroep te verkondigen wanneer de kampbijeenkomst van Exeter eindigt. Die beproeving is de tempelbeproeving, waarin de sluitsteen, die de fundament- en hoeksteen was, de wonderbare sluitsteen van de tempel wordt en aldus de voltooiing ervan markeert. Daniël wordt versterkt op de tweeëntwintigste dag, wanneer hij door het geloof het Allerheiligste binnengaat. Wanneer hij dat doet, raakt Gabriël hem aan, daarna raakt Christus hem aan en vervolgens raakt Gabriël hem opnieuw aan. Daniël wordt derhalve versterkt om de boodschap te verkondigen in het Allerheiligste, waar hij Christus tussen twee engelen ziet; en de plaats in het Allerheiligste waar Christus in het midden is, is het verzoendeksel, met de twee bedekkende cherubs die neerzien op de ark, die verlicht wordt door het licht van de Sjechina-glorie van Christus, gezeten op Zijn troon. Het visioen van Daniël tien is profetisch zo gestructureerd dat Daniël de heerlijkheid van Christus aanschouwt als de Sjechina op de troon van het verzoendeksel, terwijl de twee bedekkende cherubs

in de ark staren!

Vóór het feest der bazuinen maakt Elia aanspraak op het feit dat zijn boodschap van regen de enige boodschap van regen is die van de Heere is, en hij brengt een voorzegging naar voren die haar voltooiing bereikt in een demonstratie welke bewijst wie wel of niet de boodschapper is en wat wel of niet de boodschap is. Drie en een half jaar vóór Karmel was koning Achab op zoek naar Elia, want er is een periode van strijd die aan Karmel voorafgaat. De berg Karmel is eenvoudig de lakmoesproef waarin het karakter geopenbaard wordt. Dezelfde periode in de Milleritische geschiedenis bevatte hetzelfde getuigenis, daar degenen die de boodschap haatten de getrouwen uit de kerken sloten, en de getrouwen daarna een boodschap verhieven die de mensen opriep uit het gevallen vroegere verbondsvolk, dat werd voorbijgegaan.

Petrus bevindt zich bij de pinksterzondagswet en verkondigt de boodschap van Joël, hetgeen betekent dat Petrus dezelfde boodschap verkondigt wanneer de periode van de Middernachtsroep begint aan het einde van de Exeter-kampbijeenkomst, die begon toen de voorspelling van Petrus was gecorrigeerd, evenals de boodschappen van Snow en Litch. Een controverse gaat altijd aan de vervulling van de voorspelling vooraf. De controverse begint derhalve vóór de vervulling van de voorspelling.

De boodschap die onrust veroorzaakt voor Achab, Izebel en haar profeten, en voor de vitzuchtige Joden uit de dagen van Christus, en voor de gevallen protestanten uit de Milleritische geschiedenis, wordt door Petrus aangeduid als het boek Joël. Vóór de derde lakmoesproef, die wordt gemarkeerd door het losmaken van de ezel, wordt de boodschap van Petrus aangevallen door het Laodicese adventisme, en Petrus antwoordt op die tegenstand door te verklaren dat de boodschappers niet dronken zijn, maar eenvoudig een vervulling vormen van de drie hoofdstukken van Joël. De drie hoofdstukken van Joël beginnen met een felle veroordeling van het Laodicese adventisme. Wanneer de boodschap de oren bereikt van hen die dronken zijn van sterke drank, zullen zij reageren. Zij traden Christus tegemoet toen Hij de berg afdaalde op weg naar Jeruzalem, en zij traden Hem opnieuw tegemoet in Jeruzalem.

De ezel wordt losgemaakt, de intocht begint; de kibbelende Joden willen de boodschap het zwijgen opleggen. Jezus gaat verder en houdt dan stil en weent over de laatste dag van de genadetijd van het adventisme. Daarna volgt in Jeruzalem een nieuwe confrontatie met de Joden, die willen dat het volk ophoudt met hun boodschap. Toen de zon die dag onderging, bereikte de genadetijd voor het Joodse volk een volgende fase. De voortgaande opbouw van weerstand zet zich voort tot aan de dood aan het kruis, en zij nam een beslissende aanvang met de opstanding van Lazarus, die de komst van de tweede engel en de vertoef tijd markeerde.

“Bethanië lag zo dicht bij Jeruzalem dat het nieuws van de opwekking van Lazarus spoedig naar de stad werd overgebracht. Door spionnen die het wonder hadden aanschouwd, waren de Joodse leiders weldra op de hoogte van de feiten. Er werd onmiddellijk een bijeenkomst van het Sanhedrin belegd om te beslissen wat er gedaan moest worden. Christus had nu Zijn macht over de dood en het graf ten volle geopenbaard. Dat machtige wonder was het bekronende bewijs dat God de mensen had gegeven dat Hij Zijn Zoon in de wereld had gezonden tot hun verlossing. Het was een openbaring van goddelijke kracht, voldoende om ieder verstand te

overtuigen dat onder de leiding stond van rede en verlicht geweten. Velen die de opstanding van Lazarus aanschouwden, werden ertoe gebracht in Jezus te geloven. Maar de haat van de priesters tegen Hem werd nog heviger. Zij hadden alle geringere bewijzen van Zijn goddelijkheid verworpen, en dit nieuwe wonder verbitterde hen slechts des te meer. De dode was opgewekt bij het volle licht van de dag en ten overstaan van een menigte getuigen. Geen kunstgreep kon zulk bewijs ontzenuwen. Juist daarom werd de vijandschap van de priesters dodelijker. Meer dan ooit waren zij vastbesloten een einde te maken aan het werk van Christus.”

‘De Sadduceeën waren, ofschoon zij Christus niet welgezind waren, Hem niet met zulk een boosaardigheid toegedaan geweest als de Farizeeën. Hun haat was niet zo bitter geweest. Maar zij waren nu ten volle verontrust. Zij geloofden niet in een opstanding der doden. Door zogenoemde wetenschap naar voren te brengen, hadden zij geredeneerd dat het een onmogelijkheid zou zijn dat een dood lichaam tot leven werd gebracht. Maar door enkele woorden van Christus was hun theorie omvergeworpen. Hun werd getoond dat zij onkundig waren zowel van de Schriften als van de kracht Gods. Zij konden geen mogelijkheid zien om de indruk weg te nemen die het wonder op het volk had gemaakt. Hoe konden mensen van Hem worden afgewend, Die erin geslaagd was het graf van zijn doden te beroven? Leugenachtige berichten werden in omloop gebracht, maar het wonder kon niet worden ontkend, en hoe zij de uitwerking ervan moesten tegengaan, wisten zij niet. Tot dusver hadden de Sadduceeën het plan om Christus ter dood te brengen niet aangemoedigd. Maar na de opstanding van Lazarus besloten zij dat alleen door Zijn dood Zijn onverschrokken aanklachten tegen hen konden worden gestuit.’ *The Desire of Ages*, 537.

De dood van Lazarus markeerde het begin van de vier dagen dat Jezus talmde. Zijn dood verbeeldde de komst van de tweede engel, die het begin van de tijd van talmen markeert. Zijn opstanding markeert de opstanding van de twee getuigen op 31 december 2023, tweeëntwintig jaar na 9/11. Zijn opstanding markeert de opstanding van Ezechiëls dorre, dode beenderen. Zijn opstanding werd voorafgebeeld door de schepping van Adam, die daarin bestond dat de mensheid, voorgesteld door leem, werd verenigd met de Godheid, voorgesteld door de levensadem.

‘De priesters en oversten der Joden haatten Jezus; maar menigten stroomden toe om naar Zijn woorden van wijsheid te luisteren en om getuige te zijn van Zijn machtige werken. Het volk werd met de diepste belangstelling bewogen en volgde Jezus vol spanning om de onderwijzingen van deze wonderbare leraar te horen. Velen van de oversten geloofden in Hem, maar durfden hun geloof niet te belijden, uit vrees dat zij uit de synagoge zouden worden geworpen. De priesters en oudsten besloten dat er iets gedaan moest worden om de aandacht van het volk van Jezus af te trekken. Zij vreesden dat allen in Hem zouden geloven. Zij zagen voor zichzelf geen veiligheid. Zij moesten hun positie verliezen of Jezus ter dood brengen. En nadat zij Hem ter dood gebracht zouden hebben, zouden er nog steeds degenen zijn die levende gedenktekenen van Zijn macht waren. Jezus had Lazarus uit de doden opgewekt, en zij vreesden dat, indien zij Jezus zouden doden, Lazarus van Zijn machtige kracht zou getuigen. Het volk stroomde toe om hem te zien die uit de doden was opgewekt, en de oversten besloten ook Lazarus te doden en de opwinding te onderdrukken. Dan zouden zij het volk wenden tot de overleveringen en leringen van mensen, om munt en wijnruit te verdienen, en opnieuw invloed

over hen te hebben. Zij kwamen overeen Jezus te grijpen wanneer Hij alleen was; want indien zij zouden trachten Hem in een menigte te grijpen, terwijl de gedachten van het volk geheel op Hem gericht waren, zouden zij gestenigd worden.' Early Writings, 165.

Op 18 juli 2020 werden de twee getuigen van Openbaring gedood en kwamen de tweede engel en de vertoef tijd. Op 31 december 2023 begon het tweestapsproces van de opstanding. De eerste stap was het fundament; de tweede stap was de oprichting van de tempel op het fundament. De Laodiceïsche Kerk der Zevende-dags Adventisten heeft de boodschap gehaat vanaf het moment dat zij in 1989 geboren werd, en zij haat haar nog steeds. Nu de gehate getuigen, van wie zij dachten dat zij dood waren, opnieuw levend zijn geworden, zullen zij de boodschap nog meer haten. Zij zullen twisten over de voorspelling van 18 juli 2020 met een venijn gelijk aan dat van de Joden jegens de opstanding van Lazarus. In de geschiedenis van de tempeltoets zal Petrus hun dwalende beschuldigingen beantwoorden door te wijzen op het boek Joël als het antwoord op al hun leugens.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.